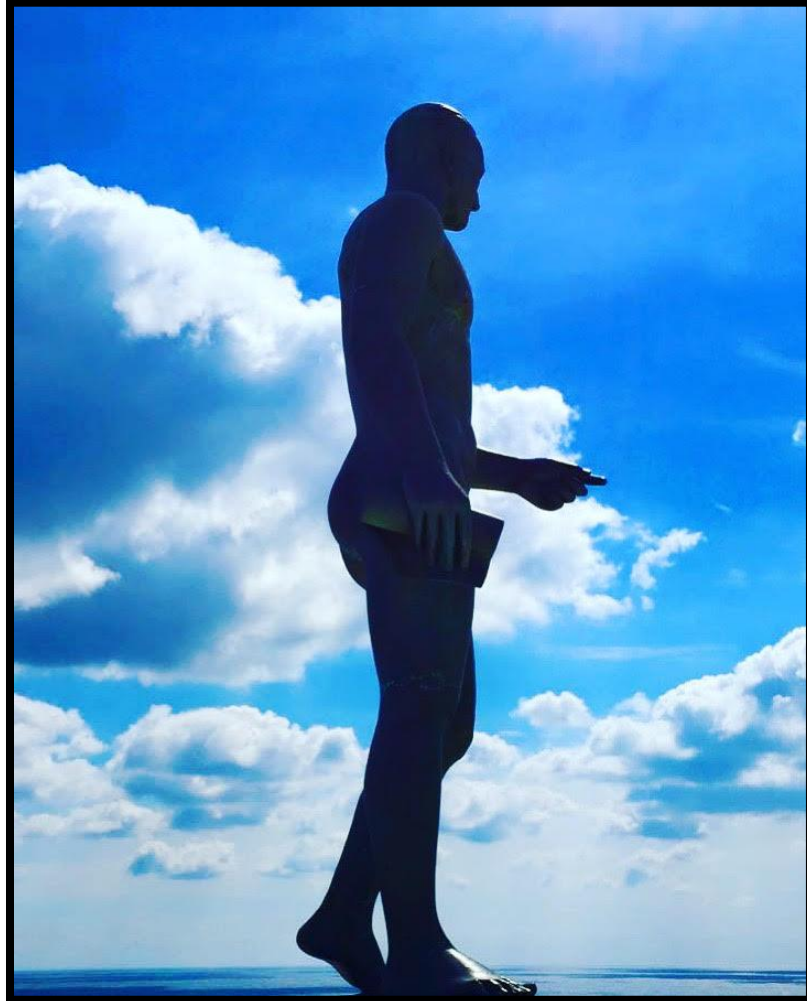


Ηλίας Γραμματικογιάννης



ΒΑΣΙΛΙΑΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ Β΄
ο Λεβεντόκαρδος

Αθήνα 2022

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Ο Ηλίας Γραμματικογιάννης γεννήθηκε το 1980 στην Αθήνα. Είναι διδάκτωρ μηχανικός του ΕΜΠ, με μεταπτυχιακές σπουδές στη Διοίκηση Επιχειρήσεων και στο Περιβάλλον. Ίδρυσε και εργάζεται στην εταιρεία ΤοπογραφΩ, ενώ δραστηριοποιείται έντονα στο χώρο της αγοράς ακινήτων.

Έχει δημοσιεύσει και παρουσιάσει εργασίες στην επιστημονική περιοχή της Χωροταξίας, του Συμμετοχικού Σχεδιασμού και των Συστημάτων Λήψης Αποφάσεων.

Στα προσωπικά του ενδιαφέροντα εντάσσονται, η εκλαΐκευση της επιστημονικής γνώσης μέσω του διαδικτύου, όπως επίσης η μελέτη φιλοσοφικών κειμένων και η συγγραφή.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6932537997

Email: grammatice@gmail.com

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2021 – Μάιος 2022) με εισηγητές τους Θανάση Τριαρίδη και Μάνο Κουνουγάκη.



Το θεατρικό έργο *Βασιλιάς Βαγγέλης II ο Λεβεντόκαρδος του Ηλία Γραμματικογιάννη* διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Εάν κάποιος ενδιαφέρεται να μεταφέρει το παρόν θεατρικό έργο στη σκηνή, παρακαλείται να επικοινωνήσει πρώτα με τον συγγραφέα.

Τα Πρόσωπα

1. Μπεσαλιώτατος Βασιλιάς Βαγγέλης ο Π ο Λεβεντόκαρδος
2. Καπατωτάτη Πριγκίπισσα Μαρίνα
3. Αυλικός Στέλιος Καραμούζας Ανώτατος Στρατιωτικός επί της Λάντζας
4. Σωτήρης, άνθρωπος στο φάσμα του αυτισμού, IQ 172.
5. Λαός Σεπολιών, οι θεατές.

Περίληψη

2022. Δεν έχει ανακαλυφθεί ακόμα η γραφή.

Ο Βασιλιάς Βαγγέλης Π ο Λεβεντόκαρδος της πόλης κράτους των Σεπολιών, έχει εμπιστευτεί την παρακολούθηση των σημαντικών υποθέσεών του, στον εξ απορρήτων αυτιστικό Σωτήρη που αν και είναι κοινωνικά απροσάρμοστος έχει απίστευτη ικανότητα φωτογραφικής μνήμης και IQ 172. Ο Βασιλιάς Βαγγέλης προχωρεί σε πολεμικές προετοιμασίες εναντίον του Πειραιά και χρησιμοποιεί τον Σωτήρη για να κερδίσει και τον πόλεμο και να βγάλει και χρήματα. Ο πόλεμος ξεσπά.

Τον Σωτήρη προσεγγίζει η ξαδέρφη του βασιλιά, Πριγκίπισσα Μαρίνα και προσπαθεί να καταλάβει γιατί ο βασιλιάς έχει εξαρτηθεί πάνω του. Προσπαθεί να τον βοηθήσει να νιώσει λίγο συναίσθημα και αγάπη για τη ζωή. Σκοπός της, να εκμαιεύσει πληροφορίες από τον Σωτήρη για τον πόλεμο.

Ο Σωτήρης αισθάνεται την έννοια της αγάπης και σταματά να είναι υποχείριο του Βασιλιά. Οι Πειραιώτες πλησιάζουν προς τα Σεπόλια, το βασίλειο βρίσκεται σε θανάσιμο κίνδυνο.

Σκηνή 1

Αίθουσα βασιλικού θρόνου στα Σεπόλια. Ο Βασιλιάς Βαγγέλης Ο Β΄ μονολογεί φιλόξενα με μια φωνή γεμάτη στόμφο.

Βασιλιάς Βαγγέλης Β΄: Είμαι ο Βασιλιάς Βαγγέλης ο Β΄. Φτου σου αγόρι μου να μη σε βασιάνω. Πόσα πράγματα κατάφερες με την τίμια μπαμπεσιά σου. Πόσο κόσμο έσωσες και πόσο κοσμάκη πήρες στο λαιμό σου. Φτου σου ρε. Μπουμπούι του αγρού, ήρωα σπουδαίε, λατρεμένε, δαφνοπρικροστεφανωμένε. Τρελαμένε, άξιε συνεχιστή του λαμπρού σογιού των Μπαστακουλαίων, που στη μάχη στα Θυμαράνια ξεφτίλισαν τους Αθηναίους και μπαστακώθηκαν στα Σεπόλια τρεις αιώνες τώρα.

Και τώρα τι; Θα κάτσεις να απολαύσεις τα μεγαλεία, θα κυλιστείς στη δόξα σου; Θα αφήσεις την ιστορία να σε προσπεράσει; Θα λουφάξεις σαν κανέναν καλοζωισμένο φλούφλης Αθηναίος αστός, στις απολαύσεις της ζωής; Ε όχι ρε συ Βαγγέλη. Εσύ είσαι για μεγαλεία αγόρι μου. Το βασίλειο στα Σεπόλια, ελέγχει πλέον όλα τα βορειοδυτικά σύνορα των Αθηνών. Ένα χραπ είναι, και τους κόβουμε τον Κηφισό, που ελέγχει το εμπόριο του Πειραιά με τους Μακεδόνες και με ένα συμπάρο δυο τρυγόνια. Το εμπόριο του Πειραιά καταρρέει και οι Αθηναίοι τρέχουν για διαπραγματεύση μη και χάσουν λίγο από την καλοζωία τους.

Τα κάνανε πλακάνια αυτοί οι δυο. Ο Περικλής των Αθηναίων, που τρομάρα να του 'ρθει, και ο Σάκης ο Πειραιώτης ο λίγδας. Μμμ... ο Πέρι, έχει το νου του μόνο στο φαΐ και ο Σάκης στο εύκολο κέρδος. Σκατά να φάνε. Ο Πέρι σου λέει, είμαι δημοκράτης, είμαι διανοούμενος, με ψηφίζει ο λαός, βρε ουστ χαμένε. Ποιος λαός; Οι Αθηναίοι μόνο να τρώνε και να μεθάνε θέλουν, ούτε που έρχονται να ψηφίσουν. Μια παρέα έμεινε να κάνει κουμάντο. Δημοκρατία του τίποτα, είναι ελεύθεροι λένε να κάνουν τα πάντα και δεν κάνουν τίποτα και είναι και ευχαριστημένοι, τρομάρα τους. Ενώ ο Σάκης ο Πειραιώτης, μμμ άλλος αυτός, είμαι σου λέει ... αριστοκράτης. Κουμάντο κάνουν όσοι έχουν τα λεφτά και τη δύναμη, οι μορφωμένοι, οι άριστοι. Σκατά και σε σένα ρε. Τι θα κάνεις αν έρθει φτώχεια, ποιος θα κάνει κουμάντο τότε; Αυτοί που θα μπούνε στα βαπόρια και θα φύγουν για τη Δύση;

Αλλά, για αυτό τα Σεπόλια πάνε γκανιάν. Με τέτοια στραβάδια γύρω μας, γρήγορα θα ελέγχουμε την Αττική όληνη. Καλά καλά, άσε. Ας καρδαμώσουν λίγο οι Σεπολιώτες, να τους ταΐσω καλά, και θα τους αμολήσω σαν λυσσασμένα σκυλιά κατά πάνω τους. Το 'πε και ο Αρίστος αιώνες πριν, η φτώχεια κάνει άνδρες τρομερούς που είναι στον πόλεμο φοβεροί. Η φτώχεια μαζεύει η καλοζωία απλώνει, τάδε έφη 'Βασιλιάς Βαγγέλης'. Και τότε το χρήμα θα έρθει σ' αυτόν που το αγαπά, αλλά το υπηρετεί κιόλας. Δεν το σκορπά στις παραλίες με τσι γιόμενους και τσι γιόμενες, ούτε το τρώει στις αγορές με χαριτομενιές

και δεξιώσεις. Το χρήμα και η δόξα τελικά, θα έρθουν σ' αυτόν που του ανήκουν στο Βασιλιά Βαγγέλη το Β'. Μπράβο σου ρε. Φτου σου. Φτου μου. Φτου φτου φτου σκόρδα.

(Φωνές ακούγονται στο διάδρομο)

Στέλιος: Έμπα μέσα σου λέω.

Σωτηράκης: ΟΟΟΟΧΙΠΠΙ. Χαχαα. Τι πλάκα είχε!!

Στέλιος: Έμπα μέσα ρε παρασάνταλο με έχεις αρρωστήσει.

Βαγγέλης: Εεεε, τι φασαρία είναι αυτή εκεί έξω. Εδώ είναι η αίθουσα του θρόνου. Λίγο σεβασμός ρε.

Στέλιος: Ορίστε Μπεσαλιώτατε. Κάτι πρέπει να κάνετε με αυτόν εδώνα.

Βαγγέλης: Τι έκανε πάλι αυτός;

Σωτηράκης: Πλάκα είχε Βαγγέλη. Πλάκα. Χαχαχχα.

Στέλιος: Σσος... σιάσε ρε συ... Μπεσαλιώτατε, άνοιξε το κεφάλι ενός μεροκαματιάρη με μια γλάστρα που πέταξε απ' το Ανάκτορο, κάτω στο δρόμο.

Βαγγέλης: Και θα ασχοληθεί ένας Βασιλιάς μ' αυτό; Είσαι τρελός Στέλιο; Ξέρεις από τι βαθύ συλλογισμό με διακίψατε;

Στέλιος: Συγνώμη Μπεσαλιώτατε. Συγνώμη.

Βαγγέλης: Ξέρεις από τι γεωστρατηγικές αναλύσεις με πέταξες έξω; Για να πετάξεις μέσα αυτόνα;

Στέλιος: Συμπαθάτε με Μαγκαλιώτατε, αλλά ο μεροκαματιάρης με το που συνήλθε ήθελε να τον σκίσει σαν σαρδέλα. Και ξέρω ότι με το Σωτηράκη, ασχολείστε προσωπικά, ένεκα και της μεγάλης καρδιά σας.

Βαγγέλης: Άστον και φύγε, θα τον τιμωρήσω εγώ. Στην τιμωρία υπάρχει μια λέξη, που την ξέρουν μόνοι όσοι περπατούν σε ψηλά πνευματικά σαλόνια. 'Διάκριση'.

Στέλιος: Διάκριση; Τι είναι αυτό.

Βαγγέλης: Στελάκη, δεν έχω ώρα για φροντιστήρια. Άνοιξε την πόρτα κανενός σοφού να σε ξεστραβώσει. Λοιπόν, δώσε στο μεροκαματιάρη περαστικό, μισό τσουβάλι γίγαντες να ξεχάσει το πόνο του.

Στέλιος: Όπως επιθυμείτε Μπεσαλιώτατε.

Βαγγέλης: Έλα μπρος τώρα. Βάλε μπρος τα άλλα θέματα. Μπρος, μπρος, δρόμο.

Σκηνή 2

(Ο Σωτήρης αποχωρεί και αυτός πίσω απ' το Στέλιο τον αυλικό)

Βαγγέλης: Που πας εσύ καμάρι μου;

Σωτηράκης: Πάω Βαγγέλη και γω, έχω δουλειά.

Βαγγέλης: Καταρχάς. Μπροστά στους άλλους δε θα με ξαναπείς Βαγγέλη. Το 'πιασες;

Σωτηράκης: Βαγγέλη δε σε λένε;

Βαγγέλης: Ρε είμαι Βασιλιάς, άντε τώρα μην τα πάρω στο κρανίο, εδώ μέσα. Έχουμε μαζέψει όλα τα κουτσά τ' άλογα. Τελειώνει! Θα με λες, Βασιλιά Βαγγέλη, εγώ είμαι ο πρώτος κύριος του κράτους. Το κατάλαβες; Ο πρώτος κύριος, ο Βαγγέλης!

Σωτηράκης: Ναι, κυρ – Βαγγέλη!

Βαγγέλης: Έστω ρε, έστω. Κυρ-Βαγγέλη. Λοιπόν, πιάσε μια πολυθρόνα και κάτσε να τα πούμε σαν δυο παλιά καλά φιλαράκια. *(εκνευρισμένος)*

Σωτηράκης: Έκατσα.

Βαγγέλης: Λοιπόν, ξέρεις πόσο σε συμπαθώ. Ξέρει τι αγάπη σου 'χω.

Σωτηράκης: Τι είναι αυτό;

Βαγγέλης: Ωχχ θα με σιάσει. Έχε χάρη που σε έχω ανάγκη γιατί έχεις κάτι που δεν το 'χει κανείς στο κόσμο όλο. Μπορείς φιλαράκι μου να θυμάσαι τα πάντα. Πόσοι είμαστε στην πόλη Κράτος των Σεπολιών, πόσο στρατό έχουμε, όπλα, χρήμα, έσοδα, δαπάνες. Κάνεις υπολογισμούς και πάντα, μα πάντα πέφτεις μέσα. Πως το κάνεις αυτό ρε παιδάκι μου;

Σωτηράκης: Ποιο;

Βαγγέλης: Θα τον μαχαιρώσω παιδιά! *(κοιτάει προς το αόρατο πλήθος των υπηκόων του)*

Βαγγέλης: Πόσος είναι ο πληθυσμός στα Σεπόλια; Λέγε.

Σωτηράκης: Ανάμεσα σε 125.134 με 125.221 νοματαίους.

Βαγγέλης: Που το ξέρεις ρε; Τις τέσσερις τελευταίες φορές που μετρηθήκαμε έπεσες μέσα. Πως το ξέρεις ρε θα με τρελάνεις; Γιατί δεν κάνεις λάθος ποτέ; Φρικιό ε φρικιό.

Σωτηράκης: Μετρώ κάποιες ώρες, κάποιους, σε κάποια σημεία και κάποια φορά το βρίσκω.

Βαγγέλης: Δε με νοιάζει τι κάνεις. Πέφτεις μέσα πάντα. Πληρώνω ένα σωρό να μετρήσουν και να μου πουν, αυτά που με λες εσύ στο φτερό. Σε έχω καρατσειαρισμένο. Και το Βαγγέλη δεν τον δουλεύει κανείς εύκολα. Εντάξει κύριος...

Σωτηράκης: Ναι κυρ-Βαγγέλη.

Βαγγέλης: Έστω. Πόσο στρατό έχουμε ετοιμοπόλεμο; Σε ρωτάω;

Σωτηράκης: 33.142 κόσμος, 4.421 μηχανόβιους, 2.367 αυτοκινητιστές, 566 νταλικέρηδες και οι υπόλοιποι ποδαράτοι. Αυτή είναι η δύναμή μας. Πάνω κάτω.

Βαγγέλης: Μα αυτά δεν πάμε πουθενά. Οι Αθηναίοι θα μας φάνε λάχανο. Ίσα, ίσα που τους κρατάμε μακριά να μην έρθουν εδώ. Και έχω και το βλάκιο το Σάκη. Του είπα, έλα ρε να μπούμε μέσα μαζί στην Αθήνα καημένεεε, Σεπόλια Πειραιάς Συμμαχία και έτσι, να γίνει τρελό ταρατατσούμ. Τίποτα αυτός. Να ρωτήσει το συμβούλιο των αριστοκρατών και θα δει ... και αυτοί έχουν πάρει δώσε με τον Περικλή ... και εκτιμούνται. Οι παλιές έχθρες τους είναι παρελθόν. Άμα κάτσουμε έτσι, αυτοί οι δυο σε λίγο καιρό, θα τα βρουν και θα μπουκάρουν σε εμάς. Αυτό ξέρω εγώ.

Σωτηράκης: Η Αθήνα δεν πέφτει.

Βαγγέλης: Το κατάλαβε και ο Σωτηράκης.

Σωτηράκης: Ο Πειραιάς όμως πέφτει.

Βαγγέλης: Τιμω; Μέχρι να φτάσουμε στον Πειραιά από τον Κηφισό οι Αθηναίοι θα μας έχουν πετσοκόψει κάπου στη μέση. Άιντε από εκεί, εσένα δε σε έχουμε να μας πεις τι θα κάνουμε. Εσένα σε έχουμε να μας λες νούμερα.

Σωτηράκης: Δε θα πάμε εμείς στον Πειραιά.

Βαγγέλης: Σωτηράκη βούλωσ'το.

Σωτηράκης: Θα έρθει ο Πειραιάς σε εμάς.

Βαγγέλης: Σωτηράκη είπα βούλ μμμ ... ο Πειραιάς έχει βαπόρια, ναυτική δύναμη η αλήθεια αυτή είναι. Αλλά και πάλι έχει διπλάσια δύναμη από εμάς, όπως τα υπολογίζω.

Σωτηράκης: Τετραπλάσια.

Βαγγέλης: Και τους μισούς να αφήσει για ασφάλεια, μη και πατήσουν το πόδι τους στον Πειραιά οι Αθηναίοι και θυμηθούν το αρχαίο κλέος, πάλι είναι διπλάσιοι από εμάς. Αλλά τι συζητάω με εσένα. Για άλλο σε έχω εδώ, εσύ είσαι να μου λες νούμερα.

Σωτηράκης: Θα τους πνίζουμε, στον Κηφισό, υπάρχει ένα σημείο που θα φράζουμε το ποτάμι και αν αμολήσουμε τα νερά από πάνω θα πνιγούν. Χα χαχαχα

Βαγγέλης: Και μετά οι Αθηναίοι θα μπουνε στον Πειραιά που θα 'χει μείνει ξεβράκωτος από στρατό.

Σωτηράκης: Και εμείς θα μπούμε στην Αθήνα.

Βαγγέλης: Μεγαλοφυές, πως το σκέφτηκα έτσι ρε Σωτήρη.

Σωτηράκης: Κυρ-Βαγγέλη;

Βαγγέλης: Έλα Σωτηράκη μου, για αυτό σ' αγαπώ. Τι θες καμάρι μου; Τι;

Σωτηράκης: Θέλω να κατουρήσω.

Βαγγέλης: Ε άντε βγες και έλα, έχω να σου πω κι άλλα.

(ο Σωτήρης αποχωρεί ο Βαγγέλης μένει μόνος και μονολογεί)

Βαγγέλης: Μεγαλοφυές. Μεγαλοφυές. Θα πνίζουμε τους Πειραιώτες στον Κηφισό, θα μπουν οι Αθηναίοι στον Πειραιά και εμείς θα μπουκάρουμε στην Αθήνα. Πω πω, το σκέφτομαι τώρα και ιδρώνω από χαρά. Να πατήσω το πόδι μου στην Πνύκα και τίποτα άλλο φίλε. Να τους βγάλω ένα λόγο να δουν τι πάει να πει Βαγγέλης ρε, τι πάει να πει Σεπόλια. Θα πάρω τα χρυσάφια και θα φτιάξω στρατό, στρατό, στρατό. Μετά, με ένα φραπ, θα πάρω τον Πειραιά και με τα βαπόρια να φτάσω στην άλλη άκρη της γης. Να γίνει δική μου όλη η γη. Όλη η γη... Φαντάζομαι τη μούρη του Σάκη και λιώνωω.

Σωτηράκης: Αχχχ ανακουφίστηκα.

Βαγγέλης: Για πες ρε Σωτηράκη μου, λεφτά μπορούμε να βγάλουμε απ' αυτή την ιστορία; Πόσα λεφτά έχουμε στα ταμεία;

Σωτηράκης: 572.236 Βα.Κ, Βαγγελίστιες Κορώνες, αντιστοιχούν 4,6 Βα.Κ στον κάθε ένα στα Σεπόλια.

Βαγγέλης: Ωραία, για να κινήσουμε όλο αυτό το στρατό πόσα χρήματα θα χρειαστούμε, Σωτηράκη; Για να τους ταΐσουμε, να τους ποτίσουμε, να τους γεμίσουμε τα μηχανήματα;

Σωτηράκης: 201.000 με 202.000 Βα.Κ. ή 1,6 Βα.Κ ανά κεφάλι

Βαγγέλης: Θα ξεΒαΚωθούμε τελείως.

Σωτηράκης: Για τη νίκη χρειάζεσαι το μισό στρατό, με το σχέδιο που σκέφτηκες πριν.

Βαγγέλης: Σοβαρά;... Και στα Σεπόλια, πόση ανέχεια αντέχουν χωρίς γρίνια.

Σωτηράκης: Εώς 3 Βα.Κ ανά κεφάλι.

Βαγγέλης: Και πόσα θα μου μείνουν Σωτηράκη μου για μένα αν πάρω τα λεφτά να ετοιμαστώ για όλο το στρατό και στείλω τους μισούς; Και φυσικά ο λαός πιεστεί τόσο όσο ώστε να μην αντιδράσει. Πες το αγόρι μου!

Σωτηράκης: 99.714 Βα.Κ όλα δικά σου!!!

Βαγγέλης: Όνειρο ζω Σωτηράκη μου! 100.000 ΒαΚ για πάρτι μου. Ευτυχώς που την αλήθεια σου κανείς δεν την παίρνει στα σοβαρά. Τράβα και πέτα γλάστρες στα κεφάλια όλων, εγώ είμαι εδώ για σένα Σωτηράκη. Σωτηράκη σ' αγαπάωω.

Σωτηράκης: Φεύγωωω...

(Ο Σωτήρης αποχωρεί.)

Σκηνή 3

Ο Βασιλιάς Βαγγέλης πιάνει μια κουδούνα και τη βαράει έντονα καλώντας σε συμβούλιο κορυφής. Μπαίνει πρώτη η Πριγκίπισσα Μαρίκα

Βαγγέλης: Στέλιοσο, Μαρίκααα, ελάτε μέσα. Συμβούλιο κορυφής στην αίθουσα του θρόνου. Τώρα!

Μαρίκα: Γλυκέ μου Βαγγέλη καλημέρα. Τι κούκλος που είσαι σήμερα. Πω πω πώ, πω πω πώ, ομορφιές. Τι ομορφόσογο είμαστε εμείς!

Βαγγέλη: Ξαδερφούλα; Πριγκιποπούλα; Άστα αυτά έχουμε δουλειές.

Μαρίκα: Μα πως, να μη το πω; Έτσι καλοζωισμένο που σε βλέπω, να δω με ποια θα σε καλοπαντρέψουμε.

Βαγγέλης: Εντάξει.

Μαρίκα: Πως είσαι Βαγγέλη μου; Σε βλέπω ανήσυχο. Για να μη μου δίνεις εσύ σημασία, κάτι σε απασχολεί.

Βαγγέλης: Δουλειές, σοβαρές δουλειές.

Μαρίκα: Δουλειές, δουλειές, δουλειές. Η ζωή δεν είναι μόνο δουλειές. Αλλά και αλλιώς να το δεις, κάθε σπουδαίος και δουλευταράς άντρας θέλει μια γυναίκα δίπλα του, για στήριγμά του.

Βαγγέλης: Έτσι είναι.

Μαρίκα: Να τον αποφορτίζει, να του ανοίγει δρόμους, να τον εμπνέει. Να έχει ένα συνομιλητή ρε παιδάκι μου.

Βαγγέλης: Ναι, να έχει.

Μαρίκα: Δεν τα μπορεί όλα μόνος του.

Βαγγέλης: Όχι δε μπορεί.

Μαρίκα: Μια φίλη μου, η Πριγκίπισσα της Καλαμπάκας σε καλοβλέπει.

Βαγγέλης: Άσε με ρε Μαρίκα σου είπα. Στέλιοσο, που είσαι; Άντε, έλα και εσύ μέσα. Άντε μπράβο. Καθίστε στην τράπεζα των αποφάσεων.

(Ο Στέλιος μπαίνει στην αίθουσα του θρόνου)

Στέλιος: Τα σέβη μου Μαγκαλιώτατε.

πάντα γένος ναυτιό. Για να τα λέμε όλα. Μετά τη μάχη στα Θυμαράκια μπαστακωθήκαμε στην περιοχή και ονομαστήκαμε Σεπόλια. Από που βγαίνει η λέξη Σεπόλια; Ξέρετε;

Στέλιος: Σεπόλια.

Βαγγέλης: Άστο Στέλιο. Τα γράμματα δεν είναι το φόρτε σου. Τα Σεπόλια βγαίνουν απ' το 'Εσώ – Πόλις'. Σωστά; Σωστά. Για να ονομαζόμασταν όμως 'Εσω Πόλις, πάει να πει, ότι πριν ζούσαμε κάπου στην 'Εξω Πόλις, η οποία για να λέγεται 'Εξω – Πόλις, όλα εκεί γύρω είναι έξω καρδιά. Υπάρχει ανοιχτωσιά να φεύγει το μάτι σου, καθαρός αέρας να γεμίζουν τα πνευμόνια σου και θάλασσα να σε ταξιδεύει. Και αυτή η περιοχή, αυτά τα προπατορικά εδάφη, βρίσκονται στο Φάληρο.

Μαρία: Φάληρο; Μμμμ μ' αρέσει. Ο νότος έχει μία αρχοντιά.

Βαγγέλης: Το Φάληρο, μας το έκλεψε ο Πειραιάς και εμείς ήρθαμε στα Σεπόλια. Αυτή είναι μια αλήθεια που πρέπει να αποκατασταθεί. Ο Πειραιάς μας στέρησε το ζωτικό μας χώρο, δεν έχουμε γη να χτίσουμε ένα μέλλον και για αυτό ζούμε στο σκοτάδι τους τελευταίες αιώνες και δεν παίρνουμε τα πάνω μας.

Μαρία: Και έτσι είναι! Δεν αξίζει του Σάκη αυτό το μεγαλείο. Ο άνθρωπος είναι γλίτσας. Τόσα ωραία παλιάρια, μελανούρια σωστά έχει ο Πειραιάς, δε βρήκανε κανένα καλύτερο για μπροστάρη.

Βαγγέλης: Συγκεντρώσου. Δε θα λύσουμε εμείς τα προβλήματα του Πειραιά. Λοιπόν, θα κάνουμε πόλεμο αστραπή. Απόψε κιόλας.

Στέλιος: Έχει σουρουπώσει, πότε θα προλάβουμε;

Βαγγέλης: Ε μα ρε συ Στέλιο, ο πιο αστραπιαίος πόλεμος είναι αυτός που δεν έχεις πάρει χαμπάρι ότι θα τον κάνεις ούτε εσύ, πόσο μάλλον ο εχθρός. Οι εντολές είναι:

Στέλιο, ενεργοποίησε το στράτευμα. Δώσε εντολές για επαυξημένη ετοιμότητα και ενεργοποίηση του μισού στρατού. Θα ξεκινήσουμε με τους επιφυλακούς και στην πορεία θα κλιμακώσουμε. Στέλνεις να κλείσουν το φράγμα στο ποτάμι στα Άνω Πατήσια.

Μαρία, συγκεντρώνεις στην πλατεία Θυμαρακίων, προμήθειες φαγητού, νερού και καυσίμων να έρθουν πρώτα όσοι απ' τους επιφυλακούς έχουν ελλείψεις να τακτοποιηθούν. Ο Πειραιάς 20 λεπτά είναι δε θα πάθουν τίποτα. Κοίτα μη δω τίποτα πλιατσικολόγους. Λοιπόν, αμολάτε γιατί πρέπει να χτυπήσουμε άμεσα να του πιάσουμε στον ύπνο.

Στέλιος: Στις διαταγές σας Μαγαλιώτατε.

Σωτηράκης: Κυρ Βαγγέλη, έχω κάτι λιγούρες.

Βαγγέλης: Οοοο, αμάν ρε Σωτήρη, φύγε να μη σε βλέπω πάλι. Λοιπόν, Στέλιο, τελείωνε μ' αυτά και έλα εδώ γιατί σου έχω ειδική αποστολή στον Πειραιά για την κήρυξη πολέμου. Εμείς έχουμε μπέσα. Δε χτυπάμε απροειδοποίητα.

Στέλιος: Μάλιστα Μαγιαλιώτατε.

Βαγγέλης: Μαρικάκι εντάξει; Σε βλέπω συννεφιασμένη.

Μαρίκα: Εντάξει είμαι Βαγγέλη μου. Πρέπει να γίνει αυτός ο πόλεμος. Έχουμε ανάγκη ένα καλύτερο μέλλον. Πάω, φεύγω να δώσω εντολές συγκέντρωσης και διανομής προμηθειών.

Βαγγέλης: Άντε προς και συ. Στείλε μου σε λίγο μέσα το Σωτήρη θα 'ναι και ντερλικωμένος.

(Η Μαρίκα ακριβώς έξω από την αίθουσα του βασιλικού θρόνου βρίσκει το Στέλιο και μιλούν χαμηλόφωνα. Ο Βασιλιάς Βαγγέλης βυθίζεται στο θρόνο του και χαμογελά με πονηριά)

Μαρίκα: Ψτ Στελάκη να σου πω. Ψτ, έλα δω πουλάκι μου όμορφο. Σου φαίνονται φυσιολογικά όλα αυτά; Μήπως το έχει χαμένο ο Βαγγέλας.

Στέλιος: Δε μου πέφτει λόγος Καπατσωτάτη Πριγκίπισσα Μαρίκα.

Μαρίκα: Άστα αυτά τώρα, γιατί όταν δούμε τα ραδίκια ανάποδα θα σου πω εγώ, πριγκίπισσες και αηδίες.

Στέλιος: Τι να σας πω, εμένα ένα πράγμα με ανησυχεί καιρό τώρα.

Μαρίκα: Τι; Πες το γενναίε άντρα.

Στέλιος: Εεε δεν ξέρω αν μπορώ να έχω άποψη.

Μαρίκα: Στέλιο μπορείς. Λέγε γιατί έχω υποχρέωση να σώσω το Βαγγέλη από τον τρελό του εαυτό. Λέγε, τι πόλεμοι είναι αυτοί τώρα, τι ξέρεις, τι βλέπεις; Μπορεί μια μέρα να έχουμε βασίλισσα Μαρίκα και αν με βοηθήσεις δε θα το ξεχάσω.

Στέλιος: Να σας πω τότε. Τον πόλεμο τον καταλαβαίνω, καιρό τώρα όλοι των σκέφτονται, ένα δε μπορώ να καταλάβω. Γιατί το παρασάνταλο ο Σωτήρης, είναι μέσα σε τόσες σοβαρές αποφάσεις. Χαζός, χαζός, αλλά ο χαζός είναι βιρτουόζος να σε διαλύσει.

Μαρίκα: Ναι και αυτό είναι όντως ύποπτο.

Στέλιος: Ναι ...

Μαρίνα: Άσε θα τον πιάσω εγώ το χαζό και θα μάθω. Πάμε τώρα να κάνουμε ότι είπε, γιατί διέταξε στρατιωτικό νόμο και πρόσεχε να κάνεις ότι σου λέει γιατί θα σου το πάρει το κεφάλι.

Στέλιος: Δε το γλιτώνω το κεφάλι μου απόψε...

Μαρίνα: Έλα μπρος, γρουσουζή μη λες τέτοια.

Σκηνή 4

Ενώ ο Βασιλιάς Βαγγέλης σκέφτεται βυθισμένος στο βασιλικό του θρόνο, εισβάλλει μέσα ο Σωτήρης μασουλώντας.

Σωτηράκης: Κυρ Βαγγέλη ήρθα. *(μιλά με γεμάτο στόμα)*

Βαγγέλης: Βρε καλώς τον, βρε καλώς τον, πάρε ένα ξύλο και ζώστον. Για κατάπια και πες, δεν έχουμε χρόνο όπως έχεις καταλάβει.

Σωτηράκης: Ο χρόνος δεν υπήρχε ποτέ, θα χαθεί μαζί με εμάς.

Βαγγέλης: Σωτηράκη, άσε την πλάκα σε μένα γιατί αγρίεψαν τα πράγματα. Ετοιμαζόμαστε για πόλεμο, μην κάνεις το χαζό γιατί θα στο πάρω το κεφάλι. Λέγε πότε να ανοίξουμε το φράγμα και σε ποιο σημείο θα πλημμυρίσει στον Κηφισό για να πετύχουμε τους Πειραιώτες καθώς ανεβαίνουν.

Σωτηράκης: Θα ανοίξουμε το φράγμα ... όταν ... εεε ...θα το ανοίξουμε ... τότε.

Βαγγέλης: Ωχ χωχ με παρέσυρε ο χαζός. Και πως ξέρουμε ρε Σωτήρη ότι οι Πειραιώτες θα έρθουν κατά πάνω μας και δε θα περιμένουν να ξημερώσει;

Σωτηράκης: εεεε μμμ.

Βαγγέλης: Αμάν αυτό δεν το σκέφτηκα, πω ρε μπλέξιμο. Ωχ ωχ με παρέσυρε ο χαζός.

Σωτηράκης: Εεε μμμ. Εντάξει. Ολοκλήρωσα την επεξεργασία στο κεφάλι μου. Θα έρθουν οι Πειραιώτες κυρ Βαγγέλη, θα 'ρθουν. Οι Πειραιώτες τις τελευταίες 132 φορές που μπήκαν σε καβγά τις 129 ξεκίνησαν αμέσως χωρίς δεύτερη σκέψη.

(ο Βαγγέλης δίνει ένα φιλί στο κεφάλι του Σωτήρη)

Βαγγέλης: Ε μα για αυτό το σχεδίασα έτσι αγόρι μου. Ο Σάκης είναι μπουνταλάς. Σε ποιο σημείο θα τους πνίζουμε; Λέγε.

Σωτηράκης: Πριν τη λαχαναγορά.

Βαγγέλης: Και πότε θα ανοίξουμε το φράγμα για να τους πετύχουμε εκεί; Όταν ξεκινήσουν;

Σωτηράκης: Όχι, όχι. Ανάλογα πόσο γρήγορα πάνε. Άκου τι θα κάνεις κυρ Βαγγέλη.

Βαγγέλης: Λέγε λέγε, γιατί θα το πάθω το εγκεφαλικό με σένα.

Σωτηράκης: Είναι απλό. Το φράγμα από τη Λαχαναγορά έχει την ίδια απόσταση από ότι οι Πειραιώτες απ' τη Λαχαναγορά. Το νερό θέλει 1/5 της κλεψύδρας για να φτάσει. Αν οι

Πειραιώτες τρέχουν με τη μισή ταχύτητα απ' τα ορμητικά νερά, για να τους πετύχουμε πρέπει να αφήσουμε τα νερά όταν αυτοί θα είναι στο μισό της διαδρομής για τη Λαχαναγορά.

Βαγγέλης: Πσος δεν κατάλαβα γρι. Αλλά είσαι επιστήμονας ρε παιδάκι μου. Ο πιο χαζός επιστήμονας που έχω γνωρίσει. Πω πω. Και πως θα καταλάβουμε την ταχύτητα τους ρε;

Σωτηράκης: Απλό. Ένας δικό μας θα ανάψει γρήγορα όταν ξεκινήσουν ένα προβολέα στην Καστέλα, και ένας δεύτερος δικός μας θα ανάψει δεύτερη φορά άλλο προβολέα, ένα χιλιόμετρο παρακάτω. Θα κάνω εγώ τους υπολογισμούς μου με μια κλεψύδρα, θα βρω την ταχύτητά τους και τη στιγμή που πρέπει θα δώσουμε σήμα με δικό μας προβολέα στο φράγμα να το ανοίξουν.

Βαγγέλης: Πσος μεγαλοφυές ... πως το σκέφτηκα ρε συ Σωτήρη;

Σωτηράκης: Έτσι κερδίζονται οι πόλεμοι κυρ – Βαγγέληρη.

Βαγγέλης: Εππ λίγο σεβασμός ρε. Λοιπόν, θα τα πω και γω στο Στέλιο αυτά να τα κάνει, άλλωστε δε μου πήρε πολύ ώρα να τα σκεφτώ και τα κατέχω. Όμως πες του εσύ, όταν τον δεις ... σε ποιο σημείο σου είπα να μπούνε ... αυτά με τα σημεία του ελέγχου ... αυτά με τους προβολείς, και όλα αυτά που σου έλεγα και λέγαμε τόση ώρα ... αυτά τελοσπάντων. Γκέγκε;

Σωτηράκης: Εντάξει, εντάξει.

Βαγγέλης: Αμόλα τώρα. Πρέπει να σκεφτώ την προκήρυξη πολέμου. Δρόμο. Ούστ.

Σκηνή 5

Ο Στέλιος επιστρέφει στην αίθουσα του θρόνου για αναφορά στρατιωτικής ετοιμότητας. Ο Βασιλιάς Βαγγέλης βγαίνει απ' τις βαθιές σκέψεις του για την προκήρυξη του πολέμου. Ο Στέλιος, παρουσιάζεται στρατιωτικά. Ο στρατιωτικός νόμος έχει εφαρμοστεί.

Στέλιος: Πολεμική αναφορά 7^{ης} απογευματινής στις διαταγές σας Μπεσαλιώτατε.

Βαγγέλης: Προχώρει.

Στέλιος: Ο στρατός ξεκουνήθηκε και βάζει μπρος τις μηχανές. Σε δυο ώρες θα είναι έτοιμος. Το φράγμα έκλεισε και τα νερά μαζεύονται.

Βαγγέλης: Καλώς.

Στέλιος: 5 ώρες αντέχει να μαζεύει νερά. Ως τις 11:00 το βράδυ.

Βαγγέλης: Καλώς.

Στέλιος: Το φράγμα αν δεν το ανοίξουμε στις 11:00 θα σπάσει, θα καταρρεύσει.

Βαγγέλης: Καλώς.

Στέλιος: Και αν καταρρεύσει θα μας πνίξει, όλος ο στρατός μαζεύεται εντός της ζώνης πλημμύρας.

Βαγγέλης: Κακώς.

Στέλιος: Πάμε χαμένοι.

Βαγγέλης: Σκασμός.

Στέλιος: Δεκτός.

Βαγγέλης: Πρέπει να τους κηρύξουμε τον πόλεμο. Θα κατέβεις, στον Πειραιά να τους το ανακοινώσεις. Εγώ έχω μπέσα ρε.

Στέλιος: Προφανώς Μπεσαλιώτατε Βασιλιά Βαγγέλη.

Βαγγέλης: Λοιπόν, δώσε βάση. Την προκήρυξη πολέμου θα την πεις κατά γράμμα. Συγκεντρώσου.

Στέλιος: Μάλιστα.

Βαγγέλης: Λοιπόν, η προκήρυξη πάει κάπως έτσι: «Σάκη έχουμε πόλεμο. Μάζεψε τα μπογαλάκια σου απ' το Φάληρο γιατί θέλω να πάρω τον αέρα μου στη γη των προγόνων μου. Τράβα τρύπωσε στο σπίτι σου και κλείδωσε το σύρτη. Μη διανοηθείς να αντιδράσεις

γιατί σου τα ‘χω μαζεμένα. Ξέρεις εσύ, στα ‘χω μαζεμένα για το Περικλή. Μπούφο, επούφο. Δεν ήθελες τη μπέσα του Βαγγέλη, προτίμησες τις φιοριτούρες του Πέρι. Από απόψε τα μεσάνυχτα το Φάληρο ανήκει στα Σεπόλια. Ας πρόσεχες. Ας πρόσεχες μάγνα μου. Αν δεν φύγεις, θα σε φύγω. Τέλος.» Στέλιο, το ‘χεις;

Στέλιος: Αν το ‘χω λέει.

Βαγγέλης: Πες το τέλος να σε δω.

Στέλιος: Ας πρόσεχες μάγνα μου. Αν δεν φύγεις, θα σε φύγω. Τέλος.

Βαγγέλης: Αμόλα τώρα μη σε φύγω και σένα. Τράβα εσύ Πειραιά και εγώ για επιθεώρηση στρατού, να δω τι κάνουν τα καμάρια μου. Τα στρατά μου τα ωραία.

Στέλιος: Μάλιστα Μπεσαλιώτατε.

Βαγγέλης: Α, και που ‘σαι, πες στο Σωτηράκη να σου πει για δυο τσιλιαδόρους με προβολείς στη Καστέλα, τώρα που κατεβαίνεις να τους βάλεις. Θα σου πει αυτός.

Στέλιος: Ο Σωτηράκης; *(με καχυποψία)*

Βαγγέλης: Ναι ο Σωτηράκης.

Στέλιος: Μου τα ‘πε αλλά δεν του έδωσα σημασία.

Βαγγέλης: Αν δώσεις στο χαζό σημασία θα σου κάνει τη δουλειά, ενώ αν δεν του δώσεις σημασία θα σου κάνει τη ζημιά. Απ’ το χαζό μια φορά δε γλιτώνεις, θα συνεργαστείς, το ‘πιασες;

Στέλιος: Το ‘πιασα Μπεσαλιώτατε.

Βαγγέλης: Ά να γεια σου, τώρα μπρος.

(Βασιλιά Βαγγέλης και Στέλιος αποχωρούν, εισέρχεται πρώτη η Πριγκίπισσα Μαρίκα και μετά ο Σωτήρης.)

Μαρίκα: Βαγγέλη, Βαγγέληηη! Που πήγε τώρα αυτός; Τι φωτιές άναψες στα φουστάνια μας Βαγγέλη; Θα γίνει κανά τρελό και θα καταλήξω στα Σεπόλια η γυναίκα του Σάκη, Βαγγέληηη. Θα το φάμε το κεφάλι μας, Βαγγέληηη.

Σωτηράκης: Που είσαι κυρ – Βαγγέληηη;

Μαρίκα: Σωτηράκη μου! Τι κάνεις πουλάκι μου; Καιρό έχουμε να τα πούμε.

Σωτηράκης: Ποτέ δεν τα έχουμε πει!

Μαρίκα: Ε και το ποτέ, πολύς καιρός δεν είναι;

Σωτηράκης: Ο περισσότερος.

Μαρίνα: Τι σε φέρνει εδώ Σωτηράκη μου.

Σωτηράκης: Κάτι θέλω να πω στον κυρ – Βαγγέλη αλλά δεν αδειάζει.

Μαρίνα: Σ' αγαπάει ο Βαγγέλης, μου 'χει πει τόσο σπουδαία πράγματα για σένα. Τον τελευταία καιρό κάνετε πολύ παρεούλα, έχετε έρθει κοντά και είμαι τόσο χαρούμενη για αυτό. Μη νομίζεις, ο Βαγγέλης μου έχει μείνει μόνος, στο θρόνο πάντα είσαι μόνος. Κανέναν δεν εμπιστεύεσαι. Αλλά, να πως τα έφερε η ζωή, βρήκε ο ένας τον άλλο. Αχ πόσο χαίρομαι και σας θαυμάζω, μοιάζετε σαν δυο σταγόνες νερό.

Σωτηράκης: Μοιάζουμε;

Μαρίνα: Συναισθηματικά εννοώ; Όμορφοι. Σπουδαίοι. Ανύπαντροι και οι δυο.

Σωτηράκης: Ο Βαγγέλης δεν είναι τόσο όμορφος.

Μαρίνα: Σωτηράκη; Συγκεντρώσου. Για πες μου τώρα, για να πάμε παρακάτω. Έχεις ερωτευτεί ποτέ;

Σωτηράκης: Τι είναι αυτό;

Μαρίνα: Καλέ μου Σωτηράκη, δε θα σ' αφήσω να μαραζώνεις, θα σε βοηθήσω να ερωτευτείς μια κοπελιά μάλαμα, ξέρω πολλές. Να νιώσεις και συ φυσιολογικός. Ξέρω πως νιώθεις, μη, μη πεις πολλά, ξέρω πως νιώθεις. Δε θέλω να σε πάρει η κάτω βόλτα σαν τον Βαγγέλη και σένα. Καλός ο Βαγγέλης, αλλά είναι αλλιώς να εμπιστεύεσαι τον άνθρωπό σου, τη γυναίκα σου. Θες να σου πω για τον έρωτα πως είναι; Ε;

Σωτηράκης: Και δε μου λες.

Μαρίνα: Μμμμ πως να στο πω, απλά για να το καταλάβεις; Μμμμ, ας πούμε ο Στέλιος που είναι άντρας, είναι ερωτευμένος με εμένα που είμαι γυναίκα. Ας πούμε, ένας από εμάς του δυο είναι ο εραστής και ο άλλος ο ερωμένος. Ας πούμε ότι ο ένας διδάσκει και ο άλλος μαθαίνει. Και όλα αυτά σε μια σχέση αποκλειστικότητας.

Σωτηράκης: Ας πούμε.

Μαρίνα: Ξέρεις γιατί υπάρχει αποκλειστικότητα στον έρωτα;

Σωτηράκης: Γιατί;

Μαρίνα: Γιατί, σε κάθε σώμα υπάρχει μια ψυχή. Και κάθε ψυχή επικοινωνεί με μια ψυχή. Αυτή είναι μια ιδιότητα με την οποία ο Θεός μας προγραμματίσει. Από γεννησιμιού μας. Και να σου πω, ξέρεις τις μας ενώνεις εμάς του δύο;

Σωτηράκης: Τι;

Μαρίνα: Μια οφθαλμαπάτη. Αυτό που βλέπουμε, δεν είναι αυτό που είναι. Εγώ μπορώ να κοιτάω το Στέλιο και να βλέπω ένα γενναίο στρατηγό, αυτός να κοιτάει εμένα και να βλέπει μια Βασίλισσα με αρχαίο κλέος. Και αυτό ξέρεις γιατί; Γιατί οι ψυχές δε βλέπουν με μάτια. Δεν ακούν, δεν αγγίζουν, δεν αντιλαμβάνονται γεύσεις και ευωδίες. Οι ψυχές αισθάνονται Σωτηράκη μου. Οι ψυχές πονούν, θλίβονται, χαίρονται. Και ο έρωτας ξέρεις τι είναι τελικά; Η χαρά του να μην είσαι μόνος. Και τη χαρά της να την μοιράζεσαι, να την εκπέμπεις Σωτηράκη μου. Η χαρά είναι ζωή. Θεε να σε βοηθήσω να βγεις απ' το σκοτάδι της ζωής σου και να νιώσεις αυτή τη χαρά;

Σωτηράκης: Μμμμ

Μαρίνα: Μη, μη πεις πολλά. Έλα κοντά μου και πες μου ...

Σωτηράκης: Τι;

Μαρίνα: Ότι της, ότι νιώθεις, ότι κατάλαβες ...

Σωτηράκης: Κατάλαβα ότι ο έρωτας είναι για δυο ψυχές μόνο.

Μαρίνα: Σωστά ...

Σωτηράκης: Κατάλαβα ότι σημασία έχει τι νιώθεις και όχι τι βλέπεις.

Μαρίνα: Σωστά ... μπράβο Σωτηράκη μου.

Σωτηράκης: Κατάλαβα ότι ο Στέλιος είναι ερωτευμένος μαζί σου και συ σφυρίζεις κλέφτικα.

Μαρίνα: Σωτήρη, όχι στη Μαρίνα αυτά τα κόλπα, γιατί θα στα πω στη γλώσσα σου να τα καταλάβεις. Άιντε μπράβο χαϊβάνι. Θεε και γυναίκα τρομάρα σου. Φρίκουλα, ε φρίκουλα.

Σωτηράκης: Είναι καλό παιδί ο Στέλιος.

Μαρίνα: Σκάσε ρε. Βούλωσε το.

(Η Πριγκίπισσα Μαρίνα αποχωρεί εκνευρισμένη)

Σκηνή 6

Ο Βασιλιάς Βαγγέλης επιστρέφει από την επιθεώρηση του στρατού και εισέρχεται στην αίθουσα του θρόνου και βλέπει τον Σωτήρη.

Βαγγέλης: Σωτηράκη εδώ είσαι; Πφφφ, τι βρωμάει εδώ μέσα έτσι.

Σωτηράκης: Άρωμα είναι.

Βαγγέλης: Ήταν η Μαρίνα εδώ ε; Πόσο άρωμα έβαλε αυτή η γυναίκα ρε παιδάκι μου. Μας ΞΕΖΕΞΕ!

Σωτηράκης: Στολίστηκε για τη βραδινή της έξοδο στην αιωνιότητα.

Βαγγέλης: Καλά ναι. Για λέγε, τι χασκογελάς; Τι λέγατε;

Σωτηράκης: εεε ...

Βαγγέλης: Κοικίνησες Σωτηράκη. Ο έρωτας, ο βήχας και η ντούχνα δεν κρύβονται. Τι σου έλεγε ρε; Τα γνωστά για έρωτες και λουλούδια;

Σωτηράκης: Για λουλούδια δεν είπε.

Βαγγέλης: Σου 'πε για έρωτες τότε. Θα σου κάνω ένα ταχύρρυθμο για τον έρωτα γιατί έχουμε πόλεμο και δεν είμαστε για χασομέρια. Αιούς;

Σωτηράκης: Ακούω, ακούω.

Βαγγέλης: Γιατί χρειαζόμαστε τις γυναίκες;

Σωτηράκης: Γιατί;

Βαγγέλης: Γιατί, αν ο άντρας έφτιαχνε τον κόσμο μόνος, αυτός θα είχε ένα ράντζο και μια χέστρα. Για αυτό. Οι γυναίκες βάζουν τον πολιτισμό στη ζωή μας, Σωτηράκη. Να πάρουμε και το ένας μας, να έχουμε και το άλλο μας, να γίνει το κάθε μέρα μας καλύτερο. Τι πρέπει να προσέχουμε όμως;

Σωτηράκης: Μην αφήσουμε τον πολιτισμό απλήρωτο και πάθουμε πολιτισμικό σοκ.

Βαγγέλης: Α να γεια σου. Και όχι μόνο αυτό, αλλά και να μην πάρουμε πολλά και δε μπορούμε να κυκλοφορούμε μέσα στο σπίτι, γιατί δεν έχουν τελειωμό αυτές αδερφέ μου. Ξέρεις καμία γυναίκα που η ντουλάπα να χωράει τα ρούχα;

Σωτηράκης: Δεν ξέρω καμία γυναίκα ... γενικότερα.

Βαγγέλης: Σωστό και αυτό. Λοιπόν, ανακεφαλαίωση. Θα περάσει ένας έρωτας στον αιώνα. Απ' το να περιμένεις να σου 'ρθει το λαχείο καλύτερα να βρεις έναν άνθρωπο να

συνεννοείσαι. Τ' ακούς ρε; Η συνεννόηση είναι αγάπη και η αγάπη είναι πάνω απ' τον έρωτα.

Σωτηράκης: Τι με ανακατεύεται μ' αυτά σήμερα;

Βαγγέλης: Άκου Σωτηράκη να μαθαίνεις, γιατί έχουμε και ένα πόλεμο να κάνουμε. Η αγάπη έχει καλοσύνη, αυτός που αγαπάει δεν κάνει τον κόκορα στους άλλους, είναι κύριος, δεν είναι εγωιστής, ούτε αρπάζεται εύκολα. Όλα τα αγαπάει, όλα τα ανέχεται, σε όλα ελπίζει και όλα τ' αντέχει. Το 'πιασες;

Σωτηράκης: Το 'πιασα κυρ – Βαγγέλη.

Βαγγέλη: Ενώ αυτός που ερωτεύεται, τρελαίνεται καμιά φορά και καταστρέφει και τον εαυτό του και τους άλλους. Τι να το κάνω ρε Σωτηράκη να είσαι ερωτευμένος με έναν άνθρωπο και να υποφέρει όλος ο κόσμος δίπλα σου. Ενώ αν αγαπάς, τους αγαπάς όλους. Τους βάζεις όλους μέσα στην αγκαλιά σου. Και τον στραβό και τον ωραίο. Και τον σκουληκιάρη και τον μπεσαλή. Και μετά, με την αγάπη κλείνεις τον κύκλο του κακού, το αδρανοποιείς και τσουμπ μπαίνεις στον παράδεισο. Το 'πιασες ρε.

Σωτηράκης: Το 'πιασα.

Βαγγέλης: Έλα να σου δώσω μια σφιχτή αγκαλιά ρε μπαγλαμά. Άντε έλα.

(Ο Βασιλιάς Βαγγέλης αγκαλιάζει τον Σωτήρη)

Σκηνή 7

Ο Στέλιος μπαίνει στην αίθουσα του θρόνου κάθιδρος καθώς επιστρέφει από τον Πειραιά.

Βαγγέλης: Τι χάλια είναι αυτά Στέλιο;

Στέλιος: Μας πήραν στο κυνήγι Μαγκαλιώτατε. Μας πήρ ... ωχ ... μισό λεπτό ...

Βαγγέλης: Σωτηράκη τρέξε γρήγορα και φέρε ένα νερό.

(Ο Σωτηράκης δίνει ένα νερό στο Στέλιο και το μισό το 'χει αδειάζει στη διαδρομή)

Βαγγέλης: Έλα Στέλιο, πες και λέγε. Πες τα όλα, είδες το Σάκη;

Στέλιος: Ναι τον είδα. Φτάσαμε κάτω στο Μικρολίμανο. Άφησα με προσοχή τους τοιλιαδόρους με τους προβολείς σε Καστέλα και ένα χιλιόμετρο παρακάτω. Μετά μπήκαμε κατευθείαν μέσα στο μέγαρο του Σάκη. Τα 'χε τσουίζει και ήταν ντίγλα. Καταλάβαινε όμως, δεν τα 'χε τελείως χαμένα. Το μέγαρο ήταν γεμάτο κάτι φάτσες περίεργες και κοιτιόμασταν όλοι μεταξύ μας.

Βαγγέλης: Δε μας νοιάζουν Στέλιο οι παλιομουτσούνες τους. Τι έγινε τελικά;

Στέλιος: Τι έγινε τελικά; Έ, δεν έχετε ακούσει που λένε, ο τρελός είδε το μεθυσμένο και τον φοβήθηκε;

Βαγγέλης: Ρε συ του τα 'πες; Άσε τις παροιμίες.

Στέλιος: Αν του τα 'πα λέει. Του τα 'πα φαρσί και καλαμάρι. Και αυτό μόνο σας λέω, έγινε έξαλλος. Μας πέταξαν έξω με τις κλωτσιές και φύγαμε άρον άρον. Ούρλιαζε μέσα στην τρέλα και το μεθύσι.

Βαγγέλης: Πρόβλημά του.

Στέλιος: Μας άφησαν ζωντανούς μόνο και μόνο για να σας πω, ότι είναι άντρας παντελονάτος, ότι απόψε θα έρθει πριν η μέρα αλλάξει και θα σας πετάξει τα δόντια έξω.

Βαγγέλης: Ας κάμει δώθε αν του βαστά. *(Ο Βασιλιάς Βαγγέλης κοιτά τον Σωτήρη με νόημα).*

Στέλιος: Θα κάνει. Ορκίστηκε ότι θα σας πιάσει απ' το σβέριο πριν τις 11. Είναι τώρα 9, σε κανά δυο ώρες θα πρέπει να είμαστε έτοιμοι για όλα.

Βαγγέλης: Α ρε κακομοίρη Σάκη, σου πήραμε τα μέτρα, ρε μπαγλαμά. Απόψε πεθαίνεις και δεν το κατάλαβες.

Στέλιος: Μπεσαλιώτατε ήταν έξαλλος. Εν τω μεταξύ, όλα τα Σεπόλια βράζουν απ' τις πολεμικές προετοιμασίες, κάτι πρέπει να κάνουμε Μαγκαλιώτατε.

Βαγγέλης: Μη φοβού. Η δόξα απόψε χαράσσεται στο κούτελο του Βαγγέλη λεβέντες.

Στέλιος: Έχει μαζευτεί λαός έξω. Τρόμαξα να περάσω ανάμεσά τους να φτάσω εδώ.

Βαγγέλης: Χαμπάρι δεν πήρα. Μμμ αυτοί από κάτω που μαζεύτηκαν έχουν μαζί τους γιαταγάνια ή μαζεύτηκαν από περιέργεια;

Στέλιος: Τουρλού τουρλού.

Βαγγέλης: Τι τουρλού τουρλού;

Σωτηράκης: Ε τι τουρλού τουρλού. Άλλοι μέσ' στην τούρλα του Σαββάτου και άλλοι ζαμάν φου και απάνω τούρλα.

Στέλιος: Ακριβώς. Μπράβο Σωτηράκηη.

Βαγγέλης: Μμμμ. Για βγες στο μπαλκόνι να με αναγγείλεις να τους βγάλω ένα λόγο να πιάσω τον παλμό, μην έχουμε τίποτα περιεργα.

(Ο Σωτήρης ξεκινάει να βγει στο παράθυρο να προαναγγείλει τον Βασιλιά Βαγγέλη)

Βαγγέλης: Εεεε μπρρρρ, όχι εσύ ρε Σωτηράκη. Που πας; θα μας καταστρέψεις. Άντε ρε Στέλιο βγες καμιά φορά να μα αναγγείλεις μην τα πάρω εδώ μέσα.

Στέλιος: Μάλιστα Μαγκαλιώτατε.

(Ο Βασιλιάς Βαγγέλης ανεβαίνει πάνω σε ένα βάθρο στέκεται μπροστά στο κοινό και ετοιμάζεται να βγάλει διάγγελμα. Ο Στέλιος στέκεται προσοχή δίπλα του στο υποτιθέμενο μπαλκόνι και τον προαναγγέλλει.)

Στέλιος: Για σιωπή λίγο τώρα. Θα βγάλει λόγο στο λαό ο Μπεςαλιώτατος Βασιλιάς Βαγγέλης ο Δεύτερος ο Λεβεντόκορμος, εεε ο Λεβεντόκαρδος. Χειροκρότημα!

Βαγγέλης: Άρε Στέλιο τσαπατσούλη*(χαμηλόφωνα)*

(Σηκώνει τα χέρια ψηλά στο λαό και με στεντόρεια φωνή βγάζει λόγο) Λαέ απ' τα Σεπόλια. Λαέ ένδοξε, λαέ χαριτωμένε. Σε κοιτώ στα μάτια και σε ρωτώ ντόμπρα και σπαθάτα. Έχεις όρεξη να φας ψαράκι φρέσκο στο Φάληρο; Έχεις όρεξη να πάρεις καθαρό αέρα; Να τρέξουν βρε αδερφέ τα παιδιά σου στην παραλία. Ή θες να μου κάθεται εδώ, να αγναντεύεις τα χωράφια και να περπατάς στις λάσπες. Το 'ξερες ηρωικέ λαέ, ότι κάποτε πριν πολλά πολλά χρόνια ήσουν εκεί. Εκεί έτρεξαν οι προγιαγιάδες μας σαν παιδιά και οι παππούδες μας. Εκεί αγαπήθηκαν, κυλίστηκαν στις αμμουδιές και 'κάναν τσαχπινιές. Και μετά τι; Τι έγιναν όλα αυτά; Πάει τελείωσαν; Παλουκωθήκαμε εδώ και τέλος; Τους αφήσαμε, του ξεχάσαμε; Η ιστορία για του λαούς είναι ότι η μνήμη για τους ανθρώπους. Αλλά εμείς δεν ήμασταν, δεν είμαστε και δε θα γίνουμε ποτέ τέτοιοι. Χωρίς μνήμη. Ξεχασιάρηδες. Όσο

υπάρχει στα Σεπόλια αυτός ο λαός που βλέπω και όσο υπάρχει στο τιμόνι ο Βαγγέλης, δε θα γίνουμε ποτέ ένας λαός που ξεχνάει το μέλλον του. Που ξεχνάει αυτό που είναι και κάνει πράγματα παράταιρα, πράγματα άσχετα. Γιατί όσο κάνεις αλλόκοτες επιλογές τόσο η κατάρρευση πλησιάζει και ο χαμός που θα ακολουθήσει θα είναι τεράστιος.

Μου το σφύριζαν οι άνθρωποι μου, ότι ξαφνιαστήκατε από τον πόλεμο και ανησυχείτε ότι ο Πειραιάς θα μας καταπιεί. Μπουαχαχαχ ας γελάσω. Ποιος μωρέ θα μπορέσει να μας βλάψει. Ο Σάκης; Αυτός δε βλέπει μπροστά του απ' το μεθύσι. Το μεγαλείο του, δεν του αξίζει. Ή μήπως φοβάστε τον Περικλή; Οι Αθηναίοι κοιμούνται όρθιοι. Πότε κάνατε νταλαβέρι με Αθηναίο και δεν πιάστηκε κότσοις. Πότε; Ποτέ.

Λοιπόν, δε θέλω τώρα να κιοτέψουμε. Τώρα πρέπει όλοι να σταθούμε στο σημείο εκείνο της ιστορίας, που οι μελλοντικές γενιές θα πίνουν ένα ποτήρι στην υγεία μας και θα φουσιώνουν τα πλεμόνια τους υπερηφάνεια. Άιντε τώρα, μια νύχτα είναι θα περάσει. Ο Σάκης έρχεται, χάνει και το πρωί τα Σεπόλια πάνε ειδρομή στο Φάληρο.

Τόσο απλό. Σας αγαπώ. Σας αγαπώ. Σας αγαπώ.

Ζήτω τα Σεπόλια.

Ζήτω ο Βαγγέλης.

(Με τη λήξη του λόγου ο Στέλιος εμψυχώνει τους θεατές να χειροκροτήσουν. Βασιλιάς Βαγγέλης και Στέλιος κατεβαίνουν στο δρόμο, μπαίνουν ανάμεσα στους θεατές και τους χαιρετούν εκ του σύνεγγυς.)

Σκηνή 8

Ο Σωτήρης κάθεται στην αίθουσα του θρόνου, όταν εισβάλει μέσα η Πριγκίπισσα Μαρίνα εμφανώς αγχωμένη και πανικοβλημένη. Κόβει βόλτες ανήσυχη περιμένοντας τον Βασιλιά Βαγγέλη να γυρίσει.

Σωτηράκης: Τον κυρ Βαγγέλη περιμένεις πριγκίπισσα Μαρίνα;

Μαρίνα: Σωτήρη δεν έχω όρεξη για πολλά. (εκνευρισμένη)

Σωτηράκης: Αγκαλιάζει το λαό και έρχεται.

Μαρίνα: Σου είπα δεν έχω όρεξη για πολλά πολλά. Πεθαίνουμε απόψε το ξέρεις;

Σωτηράκης: Κάτι έχω καταλάβει.

Μαρίνα: Ήταν τώρα λόγος αυτός που έβγαλε. Θα πάμε στο Φάληρο για ψαράκι και οι γριές κάνανε παλιά τούμπες στις αμμουδιές και ένα σωρό αρλούμπες; Τρόμαξε το φυλλοκάρδι μου με αυτά που άκουσα.

Σωτηράκης: Άλλο να 'χεις λόγο κ' άλλο να 'σαι λόγια.

Μαρίνα: Άλλα λόγια να αγαπιόμαστε, λέω εγώ. Πως μας παρέσυρε έτσι ο Βαγγέλης!

Σωτηράκης: Ο λαός είναι από τη γέννα του παρασυρμένος.

Μαρίνα: Να και ένα σωστό που είπες. Ο λαός είναι ώρες ώρες σαν τα ξερά τα ξύλα και η εξουσία το δαδί. Κατάλαβες;

Σωτηράκης: Και ποιος μουσκεύει τα ξύλα;

Μαρίνα: Έλα μου ντε. Πάντως όχι εσύ και εγώ. Καλό το Φάληρο, καλές και οι απολαύσεις, καλύτερη όμως η ζωή Σωτήρη. Πρέπει να μεταπείσω το Βαγγέλη. Αυτός ο πόλεμος είναι αχρείαστος και επικίνδυνος.

Σωτηράκης: Σωστά. Γιατί πρέπει και γω να ζήσω για να ερωτευτώ με την ψυχή μου και να αγαπήσω με το μυαλό μου.

Μαρίνα: Γιατί όχι Σωτήρη. Άκου 'με και συ μια φορά επιτέλους. Μπορεί να μη ξημερώσει για μας αύριο. Και μπροστά στο θάνατο Πριγκίπισσες και παρακατιανοί είμαστε όλοι ίδιοι. Πρόσεχε με επιτέλους όταν σου μιλώ.

Σωτηράκης: Αν είναι να σου φύγει το άγχος, σε προσέχω.

Μαρίνα: Ναι ρε Σωτηράκη, έχω άγχος. Σου λένε να κάνουμε πόλεμο για ένα καλύτερο αύριο. Και γω έτσι σιέφτομαι καμιά φορά. Μα αν δε ζω στο αύριο πως θα το ζήσω αυτό το ρημάδι το αύριο; Μα πότε θα γυρίσει ο Βαγγέλης πια; (κοιτάει απ' το παράθυρο με αγωνία)

Σωτηράκης: Σωστό και αυτό.

Μαρίνα: Και όχι μόνο αυτό. Λέμε να ζήσουμε το αύριο. Τι είναι το αύριο Σωτηράκη μου;

Σωτηράκης: Τι είναι το αύριο Μαρινάκι μου;

Μαρίνα: Έλα έλα, αηδίες. Πριγκίπισσα Μαρίνα θα με λες, δε θα κάνουμε τα ίδια που κάνεις με τον Βαγγέλη.

Σωτηράκης: Εντάξει Πριγκίπισσα Μαρίνα. Τι είναι το αύριο;

Μαρίνα: Έτσι μπράβο αγοράκι μου, μίλα μου καλά επιτέλους να σ' αγαπώ και γω. Το αύριο Σωτηράκη είναι ένα βήμα πιο κοντά στο φυσικό μας τέλος.

Σωτηράκης: Και τι σημαίνει αυτό;

Μαρίνα: Αν είναι να ζεις μόνο για να προετοιμάζεις το αύριο, τότε έχεις πεθάνει από σήμερα. Τα πουλιά και τα ζώα ζουν Σωτηράκη, όχι εμείς. Τα πουλιά και τα ζώα δεν έχουν μέριμνες και η φύση τα φρόντισε όλα για δαύτα. Για να ζουν ελεύθερα.

Σωτηράκης: Πριγκίπισσα Μαρίνα να σου πω κάτι;

Μαρίνα: Τι είναι Σωτηράκη μου;

Σωτηράκης: Σκεφτόμουν αυτά που μου έλεγες για τον έρωτα.

Μαρίνα: Μμμ.

Σωτηράκης: Και έχω και γω κάτι να πω σ' αυτή την ιστορία.

Μαρίνα: Για πες.

Σωτηράκης: Αν εμπιστεüεσαι τη φύση αυτή θα σου δώσει ένα πιάτο φαΐ να φας.

Και αν είσαι ζωντανός μπορείς να ερωτευθείς.

Και μιας και ερωτεύτηκες δε σε νοιάζει το αύριο.

Ε, αν δε σε νοιάζει το αύριο, τότε είσαι ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ.

Μαρίνα: Εύγε Σωτηράκη μου. Εύγε. Ποιος άνθρωπος κατέχει μια τέτοια αλήθεια και κάνει πολέμους; Κανείς.

Σωτηράκης: Και ξέρεις κάτι ακόμα;

Μαρίνα: Για λέγε, για λέγε.

Σωτηράκης: Μονήρης ο ελεύθερος άνθρωπος και δεν έχει όρεξη για πολλές κουβέντες.

Μαρίνα: Σε μένα πάει αυτό;

Σωτηράκης: Ναι.

Μαρίνα: Ε, άντε να χαθείς Σωτηράκη. Εμ μου πιάνεις την πάρλα, εμ μου λες δεν έχεις όρεξη για κουβέντες. Άντε να χαθείς Σωτηράκη επιτέλους.

(Η Πριγκίπισσα Μαρίνα φεύγει εκνευρισμένη για άλλη μια φορά)

Σκηνή 9

Ο Βασιλιάς Βαγγέλης επιστρέφει από το λαό εκστασιασμένος με τον Στέλιο να τον ακολουθεί.

Βαγγέλης: Πωπω τι παλμός, τι μεγαλείο, τι λαός! Με τέτοιο λαό δε χάνουμε.

Στέλιος: Όχι μόνο δε χάνουμε, αλλά κερδίζουμε κιόλας.

Βαγγέλης: Στέλιο, συγκεντρώσου. Τι άλλο μπορεί να γίνει; Βαγγέλης Σάκης, μηδέν – μηδέν σημειώσατε X;

Στέλιος: Στον πόλεμο όλα μπορούν να γίνουν Μαγκαλιώτατε.

Βαγγέλης: Καλά καλά, προχώρει σε αναφορά και άστα αυτά.

Στέλιος: Πολεμική αναφορά 10^{ης} και μισής, βραδινή. Ο Στρατός είναι έτοιμος. Το φράγμα σχεδόν γεμάτο. Οι τσιλιαδόροι στην Καστέλα δεν άναψαν ακόμη προβολείς εκκίνησης των Πειραιωτών.

Βαγγέλης: Καλώς. Παρακολούθα προσωπικώς απ' το μπαλκόνι μην ανάψει προβολέας απ' τον τσιλιαδόρο. Βγες στο μπαλκόνι και μην πάρεις τα μάτια σου απ' την Καστέλα κακομοίρη μου. Δεν είμαστε για λάθη τώρα. Μπρος φύγε εσύ. Ψιτ, Σωτηράκη καμάρι μου έλα εδώ να τα λέμε εμείς οι δυο στην τράπεζα των αποφάσεων.

Σωτηράκης: Έλα κυρ-Βαγγέλη μου.

Βαγγέλης: Έλα Σωτηράκη μου. Κάτσε τώρα που είμαστε μεταξύ μας και πες τα μου όλα μεγάλε. Βγάλε τα χαρτιά σου να κάνεις του υπολογισμούς σου να δούμε πότε θα ανοίξουμε το φράγμα γιατί θα μας πνίξει. Ο Σάκης θα έρθει; Δε πιστεύω να καθυστερήσει.

Σωτηράκης: Θα 'ρθει, θα φτάσει.

Βαγγέλης: Δεν είπαμε να φτάσει, είπαμε να 'ρθει που να μη σώσει και να μην φτάσει λέω εγώ. Πότε θα τ' ανοίξουμε το φράγμα; Ξέρεις τι θα γίνει στις 11 αν δε το ανοίξουμε;

Σωτηράκης: Θα σπάσουν τα νερά.

Βαγγέλης: Α να γειά σου. Είναι δέκα και μισή. Αν ο Σάκης δεν ξεκινήσει κακομοίρη μου σε λίγο θα σε σουβλίσω.

Σωτηράκης: Θα ξεκινήσει.

Βαγγέλης: Καλά Σωτηράκη. Πάω να φέρω τη σούβλα. Ο Βασιλιάς Βαγγέλης δεν αστειεύεται.

Στέλιος: ΞΕΚΙΝΗΣΑΝ. Ο τσιλιαδόρος άναψε τον πρώτο προβολέα στην Καστέλα.

Βαγγέλης: Να μου ζήσεις Σωτηράκη μου. Κάτσε έξω Στέλιο να δεις και το δεύτερο προβολέα.

Σωτηράκης: Κυρ Βαγγέλη, θέλω την κλεψύδρα να υπολογίσω χρόνο.

Βαγγέλης: Έ πες το καημένο μου μια ώρα. *(τρέχει με πανικό να βρει κλεψύδρα και την ακουμπάει πάνω στο τραπέζι)*. Ορίστε ο χρόνος γράφει.

Σωτηράκης: Αχ. *(με λανθάνουσα ερωτική διάθεση)*

Βαγγέλης: Ωχ ωχ ωχ. Αγχώθηκα.

Σωτηράκης: Κυρ Βαγγέλη, τι είναι ο έρωτας;

Βαγγέλης: Ρε άστα αυτά τώρα. Λέγε τι υπολογισμούς θα κάνεις.

Σωτηράκης: Για ποιο πράγμα;

Βαγγέλης: Για το φράγμα, θα αστοχήσουμε ή θα τους πετύχουμε;

Σωτηράκης: Αν τους πετύχουμε, θα πεθάνουν;

Βαγγέλης: Όχι, θα δροσιστούν, τελειώνε σου είπα. Συγκεντρώσου. Δεν αστειεύομαι.

Σωτηράκης: Κυρ Βαγγέλη, τι είναι ο θάνατος;

Βαγγέλης: Σωτηράκη σιασμός. Θα κοιτάς μόνο το χαρτί και την κλεψύδρα, τελειώσαν τα αστεία. Περιμένω να μου πεις πότε να ανοίξουμε το φράγμα. Ξεκίνα τώρα να κάνεις πράξεις.

Σωτηράκης: Εντάξει.

(Η Προγκίπισσα Μαρίνα εισέρχεται στην αίθουσα του θρόνου)

Μαρίνα: Α εδώ είσαι Βαγγέλη και σε ψάχνω; Τι κάνει αυτός με την κλεψύδρα και το χαρτί πάνω στο τραπέζι.

Βαγγέλης: Εσύ μας έλειπες τώρα.

Στέλιος: Άναψε και ο δεύτερος προβολέας Μαγκαλιώτατε.

Μαρίνα: Θα βγάλεις και άλλο λόγο Βαγγέλη, εμείς εδώ χανόμαστε.

Βαγγέλης: Άσε μας ρε Μαρίνα.

Στέλιος: Μαγκαλιώτατε, πρέπει να βιαστούμε θα σπάσουν τα νερά.

Μαρίνα: Έχουμε και γεννητούρια μες την τούρλα; Τι πανικός είναι αυτός Βαγγέληηη.

Βαγγέλης: ΣΚΑΣΤΕ ΟΛΟΙ.

Σωτηράκης: Και εγώ;

Βαγγέλης: Εσύ Σωτήρη εν μέρει, συνέχισε αυτό που κάνεις. Στέλιο βγες στο μπαλκόνι και στρίψε τον προβολέα τον δικό μας στο φράγμα να δώσουμε σήμα να τ' ανοίξει. Όχι τώρα, όταν σου πω εγώ. Μαρίνα βγες και συ έξω με το Στέλιο.

Μαρίνα: Είπες και εγώ έξω;

Βαγγέλης: Μαρίνα έξω τώρα!

(Στέλιος και Πριγκίπισσα Μαρίνα βγαίνουν στο μπαλκόνι, Βασιλιάς Βαγγέλης και Σωτήρης κάθονται μόνοι).

Βαγγέλης: Λοιπόν, Σωτηράκη;

Σωτηράκης: Ναι.

Βαγγέλης: Έχω τζογάρει πάνω σου το Βασίλειο μου, τη ζωή μου, την υστεροφημία μου. Πες πότε να δώσω σήμα να ανοίξω τα νερά, αλλιώς θα σου ανοίξω το κεφάλι. Πες πότε να ανοίξω το φράγμα για να πετύχω το Σάκη στη Λαχαναγορά.

Σωτηράκης: Πότε;

Βαγγέλης: Ναι. Πότε;

Σωτηράκης: Ποτεεεεε. Χαχα αχχα.

Βαγγέλης: Σωτήρη θα σε σκίσω. Γιατί το κάνεις αυτό ρε; *(ουρλιάζοντας)*

(Στέλιος και Πριγκίπισσα Μαρίνα ακούνε τις φωνές και επιστρέφουν στην αίθουσα του θρόνου απ' το μπαλκόνι που βρίσκονταν)

Σωτηράκης: Γιατί αν αγαπάς, τους αγαπάς όλους. Τους βάζεις όλους μέσα στην αγκάλη σου. Και τον στραβό και τον ωραίο. Και τον σκουληκιάρη και τον μπεσαλή.

Γιατί η αγάπη έχει καλοσύνη, αυτός που αγαπάει δεν κάνει τον κόκορα στους άλλους, είναι κύριος, δεν είναι εγωιστής, ούτε αρπάζεται εύκολα.

Βαγγέλης: Σκάσε.

Σωτηράκης: Γιατί με την αγάπη κλείνεις τον κύκλο του κακού, το αδρανοποιείς και τσουμπ μπαίνεις στον παράδεισο.

Βαγγέλης: Μη μιλάς άλλο.

Σωτηράκης: Γιατί το αύριο είναι ένα βήμα πιο κοντά στο φυσικό μας τέλος.

Γιατί αν είναι να ζεις μόνο για να προετοιμάζεις το αύριο, τότε έχεις πεθάνει από σήμερα.

Βαγγέλης: Γιατί το κάνεις αυτό ρε;

Σωτηράκης: Γιατί, σε κάθε σώμα υπάρχει μια ψυχή. Και κάθε ψυχή επικοινωνεί με μια ψυχή. Γιατί αν αγαπάς, τους αγαπάς όλους. Τους βάζεις όλους μέσα στην αγκάλη σου. Και τον στραβό και τον ωραίο.

Βαγγέλης: Ποιος στα είπε όλα αυτά;

Σωτηράκης: Εσύ και η Μαρίκα. Δε σας μπορώ άλλο. Φεύγωω και γω και μαζί με εμένα και εσείς. Χαχαχ χα χα.

Βαγγέλης: Πιάστε τον.

Μαρίκα: Άστον Βαγγέλη. Έχει δίκιο το φρικιό.

(Ο Σωτήρης φεύγει σαν τρελός σε άγνωστη κατεύθυνση)

Βαγγέλης: Εσύ φταις για όλα Μαρίκα. Στέλιο πήγαινε φέρ' τον πίσω σηκωτό, τώρα. Τώρα είπα!

Σκηνή 10

Ο Βασιλιάς Βαγγέλης και η Πριγκίπισσα Μαρίνα τσακώνονται σε περιβάλλον μεγάλης έντασης.

Βαγγέλης: Εσύ φταις για όλα.

Μαρίνα: Πολύ περίεργη σχέση έχεις με τον Σωτηράκη.

Βαγγέλης: Να μη σε νοιάζει τι κάνω. Τι χαζομάρες έλεγες με τον Σωτήρη όσο έλειπα;

Μαρίνα: Αυτά που έλεγες και συ όσο έλειπα εγώ. Τι τον θες τον Σωτηράκη; Τι έχεις μαγειρέψει στην πλάτη μας;

Βαγγέλης: Εσύ φταις για όλα, τον ξεσήκωσες, του φούσκωσες τα μυαλά. Και ορίστε τώρα. Πάμε χαμένοι.

Μαρίνα: Γιατί πάμε χαμένοι, δεν ελέγχεις τον πόλεμο Βαγγέλη;

Βαγγέλης: Κανείς δεν ελέγχει ένα πόλεμο. Πού ζεις;

Μαρίνα: Και τότε τι αρλούμπες αράδιαζες στο λαό;

Βαγγέλης: Ο πόλεμος είναι και ζήτημα ψυχολογίας. Τι δεν καταλαβαίνεις;

Μαρίνα: Δεν είναι η ζωή οικονομία, για να επηρεάζεται από την ψυχολογία.

Βαγγέλη: Όλα είναι ψυχολογία, οικονομία και πόλεμος. Βρήκες ώρα για γκρινια; Που είναι ο χαζός ο Σωτήρης;

Μαρίνα: Άστον αυτόν, μου χρωστάς μια απάντηση στην αγωνία μου. Που είναι τώρα οι Πειραιώτες Βαγγέλη;

Βαγγέλης: Πιο κοντά απ' ότι πιστεύεις Μαρίνα.

Μαρίνα: Έρχονται κατά πάνω μας;

Βαγγέλης: Με όλη τους τη λύσσα.

Μαρίνα: Που είναι λέγε;

Βαγγέλης: Χαχαχα Ταράχτηκες ε;

Μαρίνα: Είσαι τρελός. Ανέραστος. Μας σπρώχνεις στο κενό Βαγγέλη. Που είναι τώρα; Σε ρωτάω.

Βαγγέλης: Σε λίγο φτάνουν. Εκτός και αν ...

Μαρίνα: Εκτός και αν τι; Πες μου.

Βαγγέλης: Εκτός και αν μου φέρεται αμέσως το Σωτήρη.

Μαρίνα: Ωχ Θεέ μου, ποιος είναι πιο χαζός, ο χαζός ή αυτός που εμπιστεύεται το χαζό;

Βαγγέλη: Όλοι αυτοί που δεν τους εμπόδισαν. Για αυτό μόνο. Όλοι φταίμε σ' αυτό το ρεζιλίκι.

(Ο Στέλιος κουβαλάει μέσα στην αίθουσα του θρόνου σηκωτό τον Σωτήρη.)

Στέλιος: Μαγκαλιώτατε βασιλιά Βαγγέλη τον βρήκα. Δεν είχε πάει μακριά.

Βαγγέλης: Βάλ' τον εδώ στην καρέικλα. Να και ένα καλό νέο επιτέλους.

Στέλιος: Αυτό είναι το καλό νέο.

Βαγγέλης: Υπάρχουν και κακά;

Στέλιος: Ναι.

Βαγγέλης: Άσε τότε τα κακά νέα για αργότερα.

Στέλιος: Όπως επιθυμείτε Μαγκαλιώτατε.

Σωτηράκης: Χαχαχαχα αχα

Βαγγέλης: Σκασμός ρε. Θα στο κόψω εγώ το γέλιο Σωτήρη.

Σωτηράκης: Αυτά έχουν σημασία που 'χω στις χούφτες μου.

Βαγγέλης: Τι είναι αυτά ρε;

Σωτηράκης: Ανθός και Στάρι.

Βαγγέλης: Ανθός και Στάρι; Άρπα τη φάπα σου να στρώσεις χαρακτήρα. Λέγε. Πότε να ανοίξουμε τα νερά;

Σωτηράκης: Ποια νερά;

Βαγγέλης: Άρπα και δεύτερη. Πότε να ανοίξουμε τα νερά απ' το φράγμα, ρε φρικιό;

Σωτηράκης: Γιατί;

Βαγγέλης: Άρπα και τρίτη. Πότε να ανοίξουμε τα νερά απ' το φράγμα για να πνίζουμε τους Πειραιώτες;

Σωτηράκης: Που;

Βαγγέλης: Άρπα και τέταρτη ...

Μαρίνα: Άστον Βαγγέλη δεν το λυπάσαι. Δεν του κόβει.

Βαγγέλης: Σκιασμός Μαρία. Σωτήρη, άρπα και πέμπτη. Πότε να ανοίξουμε τα νερά απ' το φράγμα για να πνιξουμε τους Πειραιώτες στη Λαχαναγορά; Λέγε φρεικιά.

Σωτηράκης: Μπεσαλιώτατε Βασιλιά Βαγγέλη;

Βαγγέλης: Βλέπω η φάπα σε έστρωσε. Ακούω, πότε;

Σωτηράκης: Τι ώρα είναι;

Βαγγέλης: 11 και 15. Ωχχ όχιιιι.

Σωτηράκης: Τα νερά τρέχουν εδώ και ένα τέταρτο μόνα τους.

(Ο Βασιλιάς Βαγγέλης αφήνει κάτω τον Σωτήρη και θρονιαάζεται απογοητευμένος στο θρόνο του.)

Στέλιος: Μπεσαλιώτατε, αυτό ήταν το άσχημο νέο. Τώρα που βγήκα έξω έλαβα ενημέρωση απ' τους αρχηγούς του στρατού για τα ακόλουθα: Το φράγμα έσπασε. Ο στρατός σκόρπισε. Ο Σάκης πέρασε τα σύνορα.

(παύση)

Βαγγέλης: Στέλιο;

Στέλιος: Στις διαταγές στα Μαγκαλιώτατε.

Βαγγέλης: Ήσουν πιστό σκυλί. Θέλω να εκτελέσεις την τελευταία εντολή μου.

Στέλιος: Μάλιστα Μαγκαλιώτατε.

Βαγγέλης: Κλειδώσε μας μέσα. Και συ αν νομίζεις ότι μπορούμε να κερδίσουμε τον πόλεμο πάλεψέ το. Αν πιστεύεις ότι είναι χαμένος, τότε να σώσεις το τομάρι σου. Και που 'σαι;

Στέλιος: Ορίστε Μαγκαλιώτατε.

Βαγγέλης: Την άλλη φορά να υπηρετείς μια ιδέα και όχι έναν άνθρωπο. Και να ερωτευθείς έναν άνθρωπο όχι ένα τίτλο. Γ' άκουσες;

Στέλιος: Μάλιστα Μαγκαλιώτατε.

Βαγγέλης: Αμόλα τώρα. Κλειδώσε μας μέσα.

Στέλιος: Πριγκίπισσα Μαρία ...

Μαρία: Κάνε ότι σου λέει ο Βασιλιάς σου Στέλιο.

Σκηνή 11

Ο Βασιλιάς Βαγγέλης κάθεται στο θρόνο του και βάζει μπροστά του την κλειψύδρα, η Πριγκίπισσα Μαρίνα έχει σωριαστεί σε μια γωνιά και ο Σωτήρης μαζεύει απ' το πάτωμα τα στάρια και τα πέταλα που σκόρπισε ο Βασιλιάς Βαγγέλης πριν.

Μαρίνα: Αυτόν γιατί τον κλειδώσαμε μαζί μας.

Βαγγέλης: Αυτός ο μπαγλαμάς, αν φύγει από κοντά μας θα πεθάνει ούτως ή άλλως. Εκτός αυτού θα κάτσει μαζί μας να δει πως είναι να πεθαίνεις από την παλαβομάρα σου. Όχι να πεθαίνουμε τους άλλους και να τρέχουμε εμείς να τη γλιτώσουμε. Εδώ μαζί μας θα νιώσει τον τρόμο. Τίμια πράγματα.

Μαρίνα: Αυτός είναι σαν ζώο. Δεν καταλαβαίνει.

Σωτηράκης: Τα ζώα δεν έχουν μέριμνες και η φύση τα φρόντισε όλα για δαύτα.

Βαγγέλης - Μαρίνα: Σκάσε.

Μαρίνα: Τελικά που βρίσκονται οι Πειραιώτες ξέρεις;

Βαγγέλης: Κάνε λίγο ησυχία... σςσ ... τους ακούς;

Μαρίνα: Ωχ ναι. Αυτός ο πανικός στο βάθος απ' αυτούς είναι;

Βαγγέλης: Ναι.

Μαρίνα: Μήπως να 'χαμε φύγει ρε συ Βαγγέλη μου;

Βαγγέλης: Πάρ' το απόφαση. Παιξαμε, χάσαμε. Η δουλειά μας είναι να κάνουμε το λαό κουμάντο. Μακριά απ' το λαό δεν έχουμε καμιά δουλειά που να ξέρουμε να κάνουμε. Απόλαυσε τις τελευταίες σου στιγμές.

Μαρίνα: Δε μπορεί να ξεφύγει το μυαλό μου.

Βαγγέλης: Παρακολούθα το Σωτήρη που μαζεύει τα στάρια και τα πέταλα απ' το έδαφος.

Μαρίνα: Τον βλέπω και εκνευρίζομαι.

(έξω στο δρόμο ακούγεται ο Στέλιος να μάχεται)

Στέλιος: Θα σε σκίσω ρε μπινέ. *(ακούγονται πυροβολισμοί)*

Στέλιος: Πάρε μερικά κουφέτα ζεστά. *(ακούγονται πυροβολισμοί)*

Βαγγέλης: Ο Στελάκης δεν ήταν αυτός; *(με έκπληξη)*

Μαρίνα: Έμεινε τελικά ... για εμάς. *(ακούγονται πυροβολισμοί)*

Στέλιος: Πάνω δεν ανεβαίνει κανείς ρε Σάκη μπαγλαμαααά.

(παύση)

Μαρίκα: Πάει; Πέθανε; Στέλιο! Στέλιοοοο. Πάω στο παράθυρο να δω.

Βαγγέλης: Κάτσε κάτω.

(η Πριγκίπισσα Μαρίκα πάει στο παράθυρο και πυροβολισμοί σπάνε τα τζάμια)

Μαρίκα: Αμάν αμάν, πυροβολούν τα τζάμια Βαγγέλη σώσε με. Δε μπορώ άλλο αυτή την κατάσταση.

Βαγγέλης: Έλα εδώ στην αγκαλιά μου βρε χαζούλα.

Μαρίκα: Έμεινε μέχρι τέλους ο Στελάκης.

Βαγγέλης: Έμεινε τελικά, ναι. Τώρα γιατί πολέμαγε ένας Θεός ξέρει. Για μένα; Για σένα;

Σωτηράκης: Μήπως για μένα;

Βαγγέλης: Έλεος ρε Σωτήρη, μας έχεις πάρει μονότερμα. Μη μιλάς άλλο.

Μαρίκα: Έπρεπε να του είχα δώσει σημασία του Στέλιου.

Βαγγέλης: Αν είναι να σου έρχεται η αγάπη για κάποιον μετά θάνατον, ασ' το. Έτσι κάνουν οι κόρακες στα κληρονομικά.

Μαρίκα: Κουράστηκα Βαγγέλη. Σε μια νύχτα χάθηκαν όλα.

Βαγγέλης: Ποτέ δεν τα 'χαμε βρε ξαδερφούλα. Ποτέ δεν είχαμε τίποτα.

Σωτηράκης: Τώρα μιλάς σωστά.

Βαγγέλης: Σωτήρη; Έχεις κανά δυο λεπτά ζωής ακόμα μη στα πάρω και αυτά.

Μαρίκα: Άστον Βαγγέλη, άστον. Δεν καταλαβαίνει. Και τώρα τι; Τι έμεινε σε εμάς;

Βαγγέλης: Ένα πράγμα καταφέραμε να ξέρεις και αυτό είναι το σημαντικότερο.

Μαρίκα: Τι καταφέραμε; Το χαμό μας.

Βαγγέλης: Τι χαμένοι, τι κερδισμένοι, μείναμε στην ιστορία. Ο Βαγγέλης ο Λεβεντόκαρδος, η Μαρίκα η Καπάτσα, ο Στελάκης ο Γενναίος και αυτός εδώ ο Σωτηράκης ο Ανακατώστρας. Μέχρι και αυτός έβαλε χέρι στην ιστορία. Έβαλε την τελευταία πινελιά και τα πασάλειψε όλα. Τα έκανε σαν τα μούτρα του.

Μαρίκα: Και ότι γράφει δεν ξεγράφει.

Βαγγέλης: Α να γεια σου. Και άσε τους άλλους να χαζεύουν στα χωράφια και στις παραλίες. Εμείς μείναμε στην ιστορία. Εμείς ζωντανέψαμε. Τους άλλους θα τους φάει το σκοτάδι της λήθης, Μαρικάκιιι.

Μαρίνα: Όπου να' ναι θα ανέβουν πάνω. Έφτασε το τέλος μας.

Σωτηράκης: Χαχαχα Ανθός και Στάρι μόνο. Αυτό είναι η ζωή κυρ Βαγγέλη, για αυτό ζούμε κυρά Μαρίνα.

Βαγγέλης: Ναι πολέμα εσύ τους Πειραιώτες με Ανθούς και Στάρια καημένη μου.

Σωτηράκης: χαχαχα Ανθός και Στάρι σας λέω, χαχαχα Ανθός και Στάρι, ζυπνάτε, χαχαχα

Μαρίνα: Μας έκοψαν το φως Βαγγέλη. Θα μπουκάρουν. Δε βλέπω τίποτα. Αμάν αμάν.

(ακούγονται νέοι πυροβολισμοί κάτω απ' το δρόμο)

Βαγγέλης: Κάνε πίσω Μαρίνα.

Μαρίνα: Θα ανέβουν τώρα. Ας το πάρουμε απόφαση.

Στέλιος: Ενέδρααααα.*(πυροβολισμοί)* Ρίξτεεε και άλλα κουφέτα ριζτεεε.

Μαρίνα: Στέλιοσ;

Στέλιος: Πάνω δεν ανεβαίνει κανείς. Πίσωω ρεεεε. *(πυροβολισμοί)* Για τα Σεπόλια, για το Βαγγέλη, για τη Μαρίνα και το Σωτηράκη ρεεε *(πυροβολισμοί)* Πίσωωω ρεεεε. Σάκη σε πέτυχα ρε μπαγλαμαααά.

(νεκρική σιγή)

Σωτηράκης: Κυρά Μαρίνα ανέστησες και τους πεθαμένους. Να τον πάρεις τον Στελάκη.

Βαγγέλης: Δίκιο έχει.

Σωτηράκης: Αν ζήσει.

Μαρίνα: Έχε χάρη που ... τα χω κάνει θάλασσα με τα προσωπικά μου και δεν έχω όρεξη.

Βαγγέλης: Ε να τον πάρεις, αν ζήσει, θεωρητικά μιλάμε πάντα.

Μαρίνα: Εμείς είμαστε σε Πόλεμο και εσείς ονειρεύεσαι παντρολοϊματα;

Βαγγέλης: Γιατί όχι; Τέτοια σαλάτα που φτιάξαμε απόψε, ένα έχω να πω. Στο λόγο μου, στα παντελόνια που φορώ, αν τη γλιτώσουμε γυρνάει η ψυχολογία μου, το γυρνάω και γω σε Δημοκρατία και γινόμαστε προάστιο της Αθήνας. Ο Περικλής είναι σπουδαίος άντρας. Πάντα το έλεγα.

Σωτηράκης: Ανθός και Στάρι κυρ Βαγγέλη.

Βαγγέλης: Μας έπρηξες.

Μαρία: Αμάν αμάν ανοίγει η πόρτα. Ήρθε το τέλος μας Βαγγέλη, μπουκάρουν μέσα!

(η πόρτα ανοίγει και μπαίνει ο Στέλιος μέσα μπαρουτοκαπνισμένος)

Βαγγέλης – Μαρία: Στέλιο!!!

Στέλιος: Το Σάκη μπορεί να μην το σκότωσα, αλλά έκανα την καρδούλα του να βαρά σαν κομπρεσέρ. Τον πήραν μερικές ξώφαλτσες και ακόμα τρέχει το παρεάκι του για τον Περαία να τον σώσει.

Μαρία: Μπράβο λεβέντη μου! Μπράβο άντρα γενναίε. *(τρέχει και του δίνει ένα φιλί στο μάγουλο)*

Βαγγέλης: Ε ρε φίλε ΝΑΙ!!! Βγήκε η ζαριά. Το γυρνάω πλέον και έχουμε Δημοκρατία με πρωθυπουργό το Στέλιο και κυρά πρώτη τη Μαρία!

Σωτηράκης: Επιτέλους, ξημέρωσε η ώρα του λαού. Ανθός και Στάρι. Ένα πιάτο φαΐ και ένα φιλί, για όλους.

Βαγγέλης: Ε δώσ' τα ρε Στέλιο στο λαό γιατί μας έπρηξε. Πες τα Στέλιο, ανέλαβε.

(Ο Στέλιος ανεβαίνει εκεί που έβγαζε λόγο ο Βασιλιάς Βαγγέλης)

Στέλιος: *(σηκώνει τα χέρια ψηλά)*

ΟΡΓΑΝΩΘΗΚΑΜΕΝ επί ποδός

τις ΑΡΠΑΞΑΜΕΝ πολλαπλώς

ΝΕΝΙΚΗΚΑΜΕΝ τελικώς και

ΓΛΙΤΩΣΑΜΕΝ ενός Θεού ζέροντας ΠΩΣ

Βαγγέλης: Σύντομος, απόλυτος, πε-ρι-ε-κτι-κός. ΑΞΙΟΣ.

Βαγγέλης – Μαρία – Σωτηράκης: ΑΞΙΟΣ.

(Βασιλιάς Βαγγέλης, Πριγκίπισσα Μαρία και Σωτήρης προς το κοινό με χέρια ψηλά)

Βαγγέλης – Μαρία – Σωτηράκης: ΑΞΙΟΣ; Όλοι μαζί.

Κοινό - Ηθοποιοί: ΑΞΙΟΣ, ΑΞΙΟΣ, ΑΞΙΟΣ, ΑΞΙΟΣ

(ο Στέλιος γίνεται δια βοής πρωθυπουργός, τα Σεπόλια αποτελούν έκτοτε προάστιο των Αθηνών)

~ ΤΕΛΟΣ ~